

Kırmızı Pınar'daki somon balığı

Bu yayın ilk olarak Avrupa Toplulukları Resmi Yayınlar Ofisi tarafından İngilizce olarak basılmıştır (2003).

"Kırmızı Pınar'daki Somon Balığı"
"The Salmon From the Red Spring"

Basım hakkı: Avrupa Toplulukları, 2003

Metin: Benoît Coppée
Resim: Nicolas Viot

Türkçe Çeviri: Basım hakkı Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği (TÜSİAD), 2007.

Çeviri sorumluluğu tamamıyla Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği'ne (TÜSİAD) aittir.

HAZİRAN 2007
Yayın No. TÜSİAD/T-2007-06-439

ISBN 978-9944-405-13-3

Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyordu. Gök gürültüsü kulakları sağır ediyor, şimşekler gökyüzünü gündüz gibi aydınlatıyordu. Tilki Çitlembik elinden geldiğince hızlı koşuyor, kırdaki sığınacak bir yer arıyordu. İleride bir çiftlik gördü. Orada saklanabilirdi. Çiftliğe doğru koşmaya başladı. Dereyi geçmek üzereyken kulağına cılız bir ses geldi.

“İmdat!...”

Çitlembik derenin öbür tarafına geçti. Yağmurdan sıırılsıklam olmuştu. Etrafına bakındı.

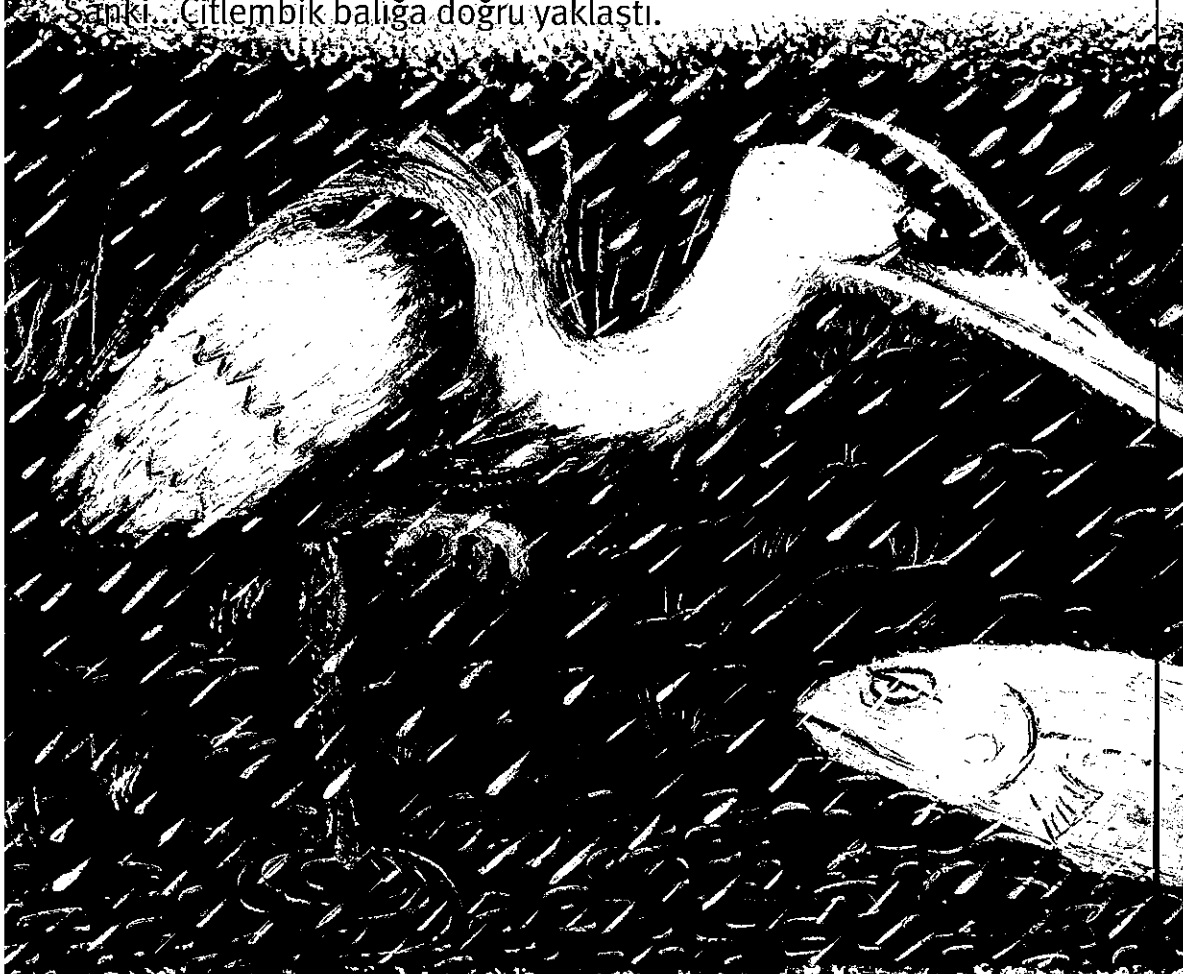
“İmdat diye seslenen de kim?” diye sordu.

Aynı ses “Yardım edin...” dedi.

Bir gölge Çitlembik'in dikkatini çekti. Kocaman bir kuşun gölgesi idi bu. Kuşun devasa pençeleri ve sipsivri bir gagası vardı. Bu bir balıkçıl kuşuydu. Çitlembik dikkat kesildi.

“İmdat! Yardım edin! Somon balığının yardıma ihtiyacı var!” diye bağırdı balıkçıl.

Derede yan yatmış büyük bir somon balığı vardı. Nefes almakta güçlük çekiyordu. Gözlerinden büyük bir hü zün okunuyordu. Sanki... Çitlembik balığa doğru yaklaştı.

“Ne oldu sana böyle?” diye sordu Çitlembik endişeli bir sesle.

“Yardım edin!” diye yalvardı somon balığı. “Orada başka balıklar da var... saklanıyorlar... orada... biraz ilerde... ah... derede... Kırmızı Pınar'da. Ben yardım aramaya geldim... ah...”

Çitlembik somon balığının gözlerinin içine baktı.

– Merak etme seni kurtaracağız! Sana yardım edebilecek birini tanıyorum. Adı Ali!

“Ali mi?” diye sordu kuş.

“Evet, Ali! Derenin kenarında yaşıyor! Şu tarafta! Şimdi kürkümden bir parça kopar!” dedi Çitlembik.

“Nasıl yani?” diye haykırdı balıkçıl.

“KÜRKÜMDEN BİR PARÇA KOPARI!” diye bağırdı Çitlembik. “Daha sonra, bu kürkü Ali'ye götür. Köydeki, beşinci evde oturuyor! Tehlikede olduğumu anlayacaktır. Hadi balıkçıl acele et! Yalvarıyorum! Yoksa, somon balığı... Acele et!”

Balıkçıl gagasını Çitlembik'in kürkünün içine daldırdı. Tam o anda, bir şimşek gökyüzünü aydınlattı, ardından gök gürültüsü duyuldu! Balıkçıl Çitlembik'ten bir tutam kürk koparttı. AYYY!

“Şimdi uç! Köye doğru uç! Ali'yi buraya getir!” diye bağırdı Çitlembik.

Balıkçıl şimşeklerin arasından uzaklara doğru uçmaya başladı. Yeni bir şimşek geceyi aydınlattı. Hayır! Bu bir şimşek değil, bir arabaydı. Bunlar arabanın farlarıydı. Araba nehrin yanında durdu. Çitlembik saklandı. Arabadan hızla üç adam indi.

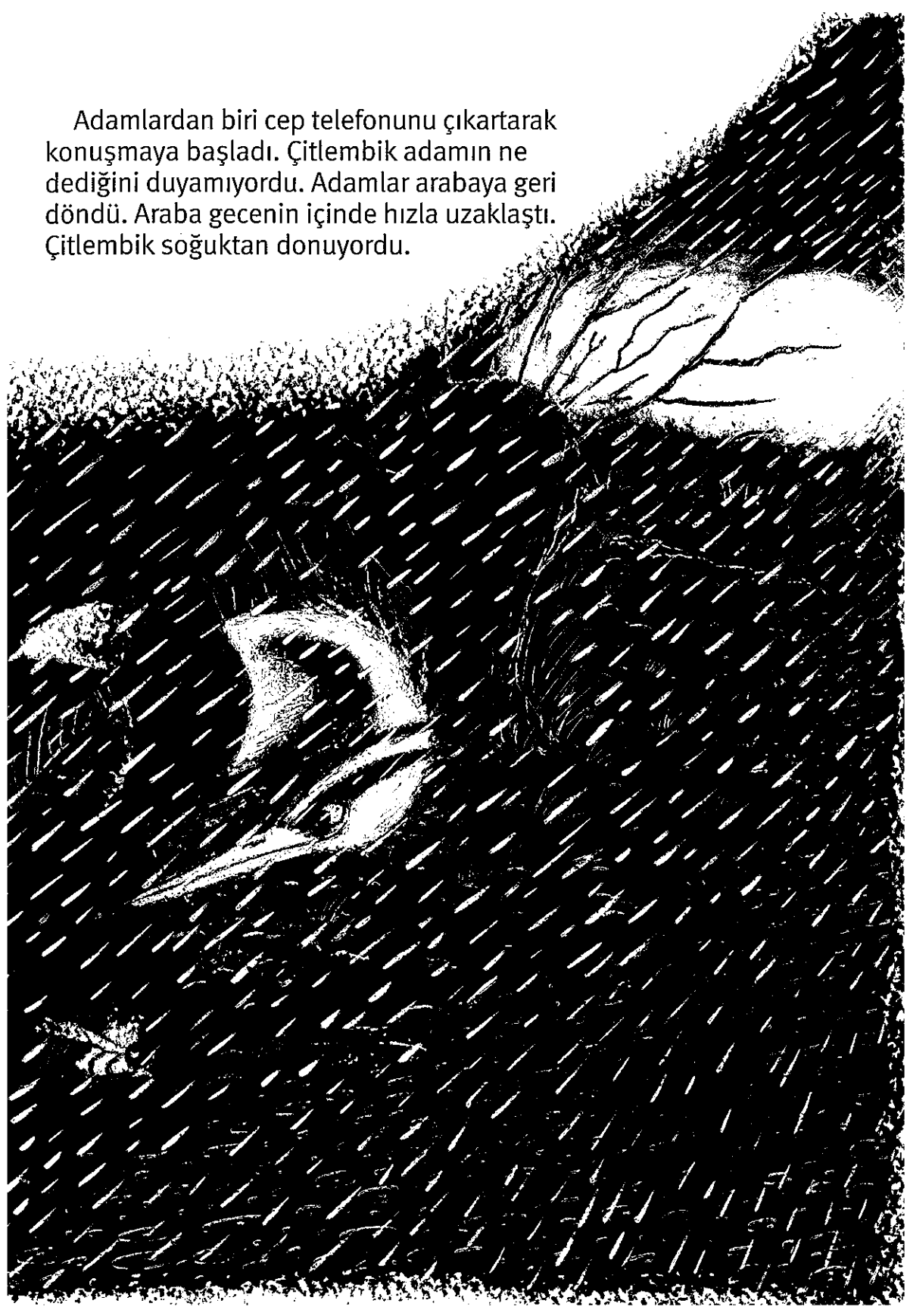
“Tam bir felaket!” diye bağırdı içlerinden biri.

“Hala bir şeyler yapacak zaman var!” diye ekledi diğeri.

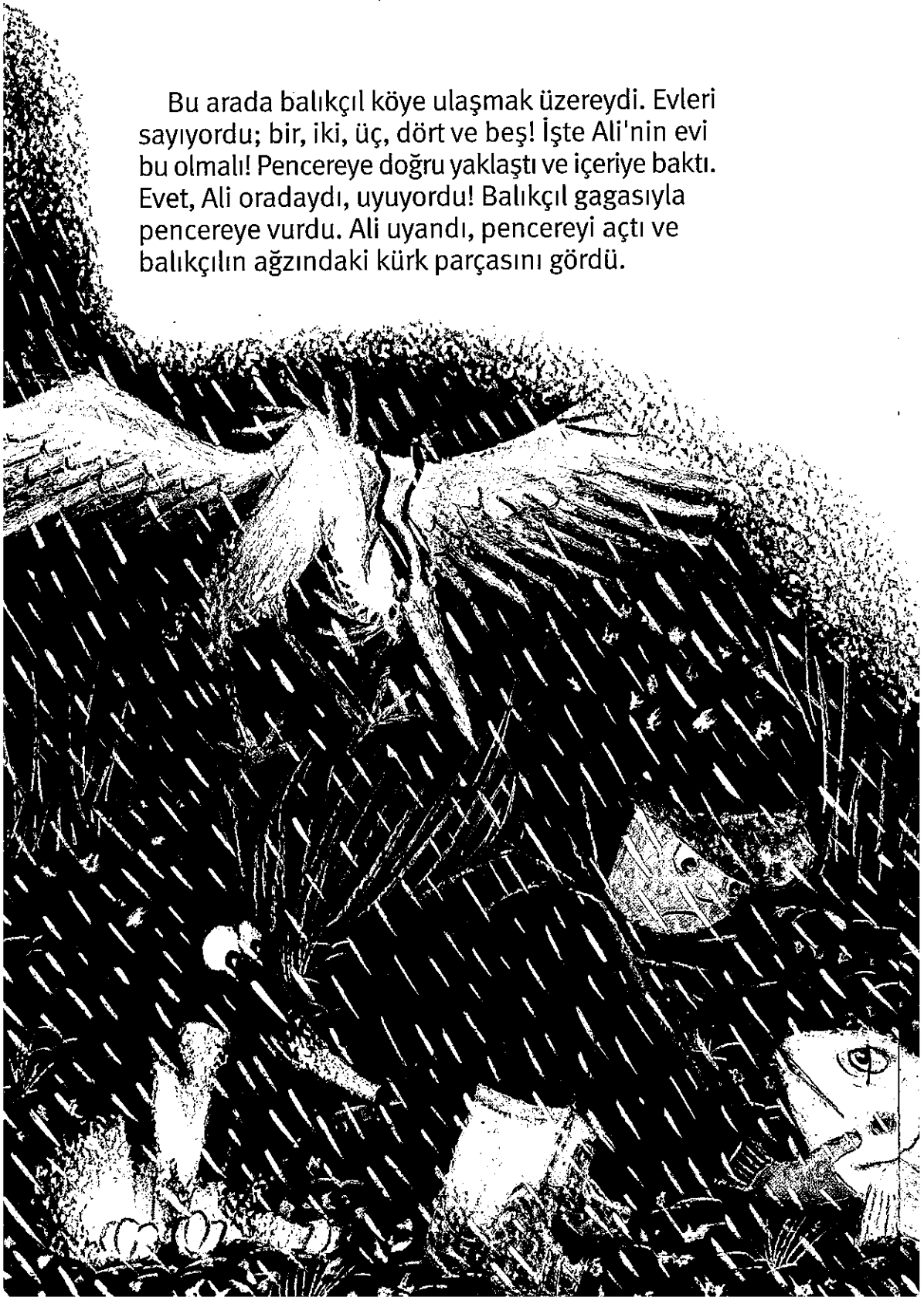
“Haydi! Çabuk!” diye bağıırıyordu üçüncüsü.

Adamlardan biri cep telefonunu çıkartarak konuşmaya başladı. Çitlembik adamın ne dediğini duyamıyordu. Adamlar arabaya geri döndü. Araba gecenin içinde hızla uzaklaştı. Çitlembik soğuktan donuyordu.

Bu arada balıkçıl köye ulaşmak üzereydi. Evleri sayıyordu; bir, iki, üç, dört ve beş! İşte Ali'nin evi bu olmalı! Pencereye doğru yaklaştı ve içeriye baktı. Evet, Ali oradaydı, uyuyordu! Balıkçıl gagasıyla pencereye vurdu. Ali uyandı, pencereyi açtı ve balıkçılın ağzındaki kürk parçasını gördü.

“Aaaa! Bu Çitlembik'in kürkü! O tehlikede mi yoksa?”
diye sordu Ali.

– Hayır ama somon balığını kurtarmak için yardımına
ihtiyacı var! Beni takip et!

Ali hemen yağmurluğunu giydi ve pencereden dışarı atladı.
Balıkçıl Ali'yi sırtına oturttu ve nehre doğru uçmaya başladılar.

“Oradalar! Aşağıda, çiftliğin yakınında!” diye bağırdı
balıkçıl.

“Çitlembik!” diye bağırdı Ali.

Çitlembik, Ali'nin sesini duydu. İçi rahatladı, derin bir nefes
aldı. Gözleri sevinçten parlıyordu. Çitlembik somon balığına
doğru döndü.

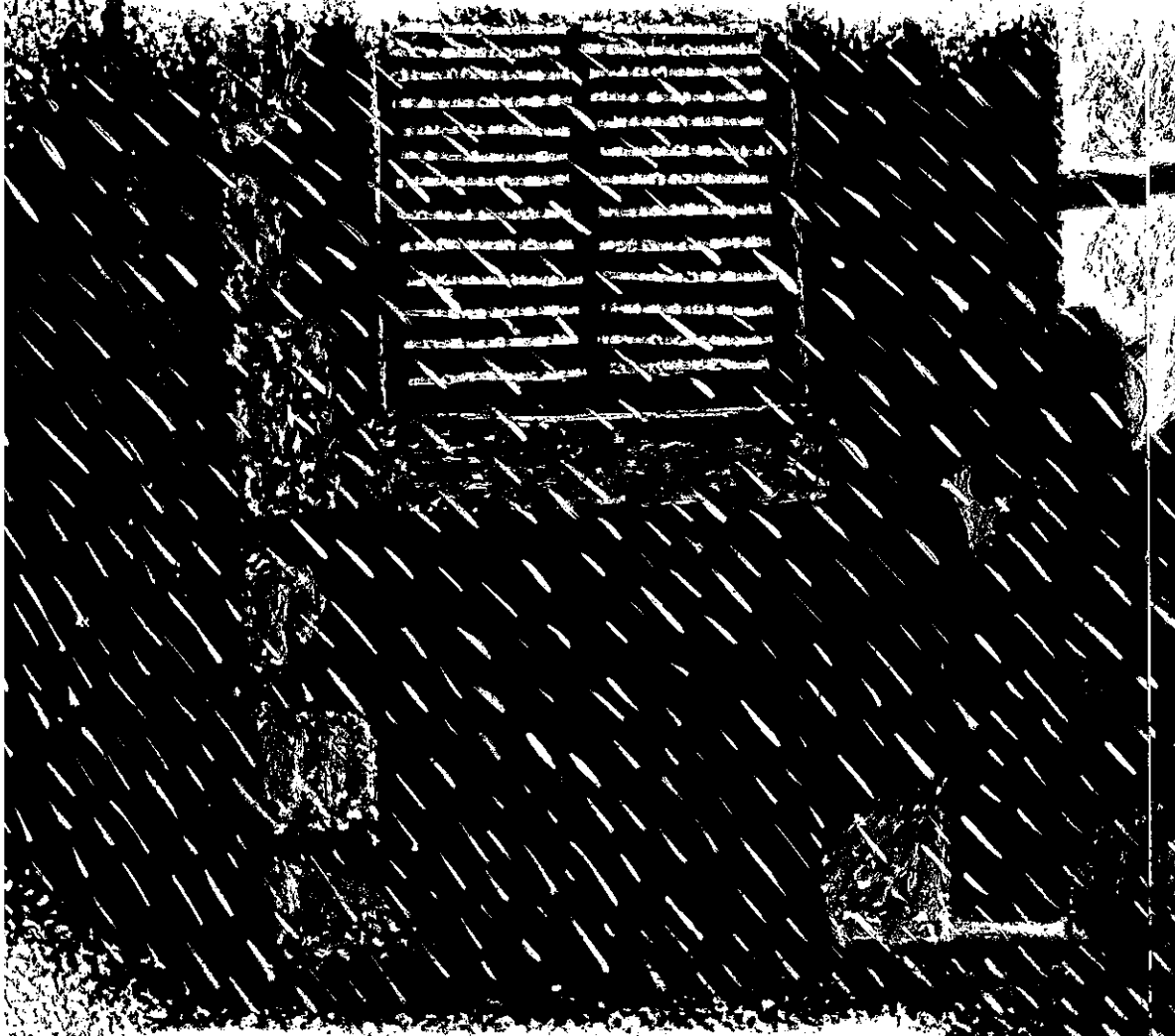
– İşte Ali geldi! Şimdi iyileşeceksin!

Balıkçıl süzülerek yavaşça yere indi. İliklerine kadar ıslanmış
olan Ali titriyordu. Çitlembik'e doğru koştu. İki arkadaşın böyle
özlemle kucaklaşması doğrusu görülmeye değerd! Çitlembik
telaşa Ali'ye somon balığını gösterdi.

– Somon balığı hasta! Korkarım nehir suyuna zehir
karışmış.

“Korkunç! Somon balığını kurtarmalıyız! Onu hemen bu zehirli
sudan çıkartmalıyız. Onu yağmur suyuyla dolu bir kovanın içine
koyalım!” dedi Ali.

“Çiftlikte bir kova var!” dedi Çitlembik.

Ali çiftliğe koştı, kovayı aldı. Biraz zorlanarak kovayı taşıdı ve somon balığının tam yanına koydu. Ali küçücük elleriyle balığı usulca aldı. İşte! Somon balığı artık güvende. En azından bir süreliğine...

“Yardıma ihtiyacımız var!” dedi Ali kovayı çiftliğe doğru sürüklerken. Of, bu çok ağır! Ali kapıyı çaldı. Yaşlı bir kadın kapıyı açtı.

“Oğlum gecenin bu saatinde burada ne arıyorsun?” diye sordu.

– Alarm vermemiz lazım! Dere suyu zehirli! Somon balıkları tehlikede! Yardıma ihtiyacımız var!

– Ne somon balığı çocuğum?

– İşte burada, kovadaki somon balığı!

Yaşlı kadın şemsiyesini alarak, kovaya doğru yürüdü. Ali hızla konuşmaya devam etti...

– Somon balığı için iyi bir yere ihtiyacımız var! K vetinize koyabilir miyiz?

– K vete mi? Ama, ben musluk suyu kullanmıyorum ki... Bah emden  ıkan suyu kullanıyorum... Bu y zden k vetim yok...

– Nasıl yani? K vetiniz yok mu ger ekten?

– Maalesef yok o lum! Musluk da yok!

– B y d   m zaman size bir musluk getirip takaca ım.

– Te ekk r ederim, ihtiyacım yok! Ben halimden memnunum...

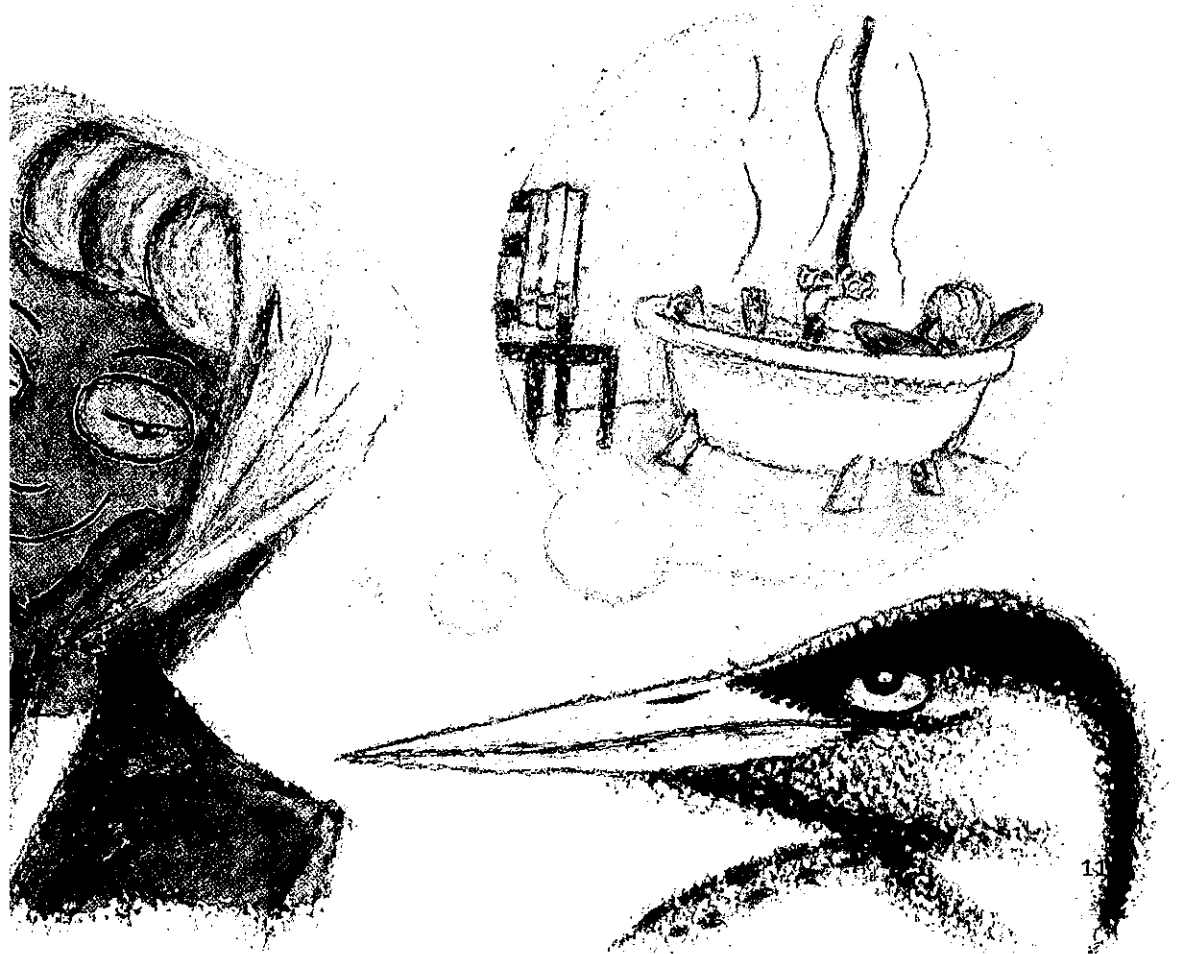

“Peki ama, çok yaşlandığınızda, musluktan akan suya ihtiyacınız olacak. Belki de su getirmeye gidecek durumda olmayacaksınız!” dedi Ali.

– Haklısın aslında çocuğum, bu iyi bir fikir. Çok memnun olurum. Birçok evin yakınında su kaynağı yok... Bu durumda senin gibi küçük çocukların su getirmek için kilometrelerce yürümesi gerekiyor.

“Lütfen çabuk, yardıma ihtiyacımız var!” diye tekrarladı Ali.

“Evet... Unutmuşum... “dedi yaşlı kadın.

Yaşlı kadın kovaya ve içindeki somon balığına baktı;

– Somon balığını mutfağa götürelim. Onu büyük bir tencerenin içine koyalım...

“Tencereye mi?” diye sordu Ali.

– Korkma oğlum! pişirmek için değil. Bahçeden getirilmiş temiz suyun içine koyacağız!

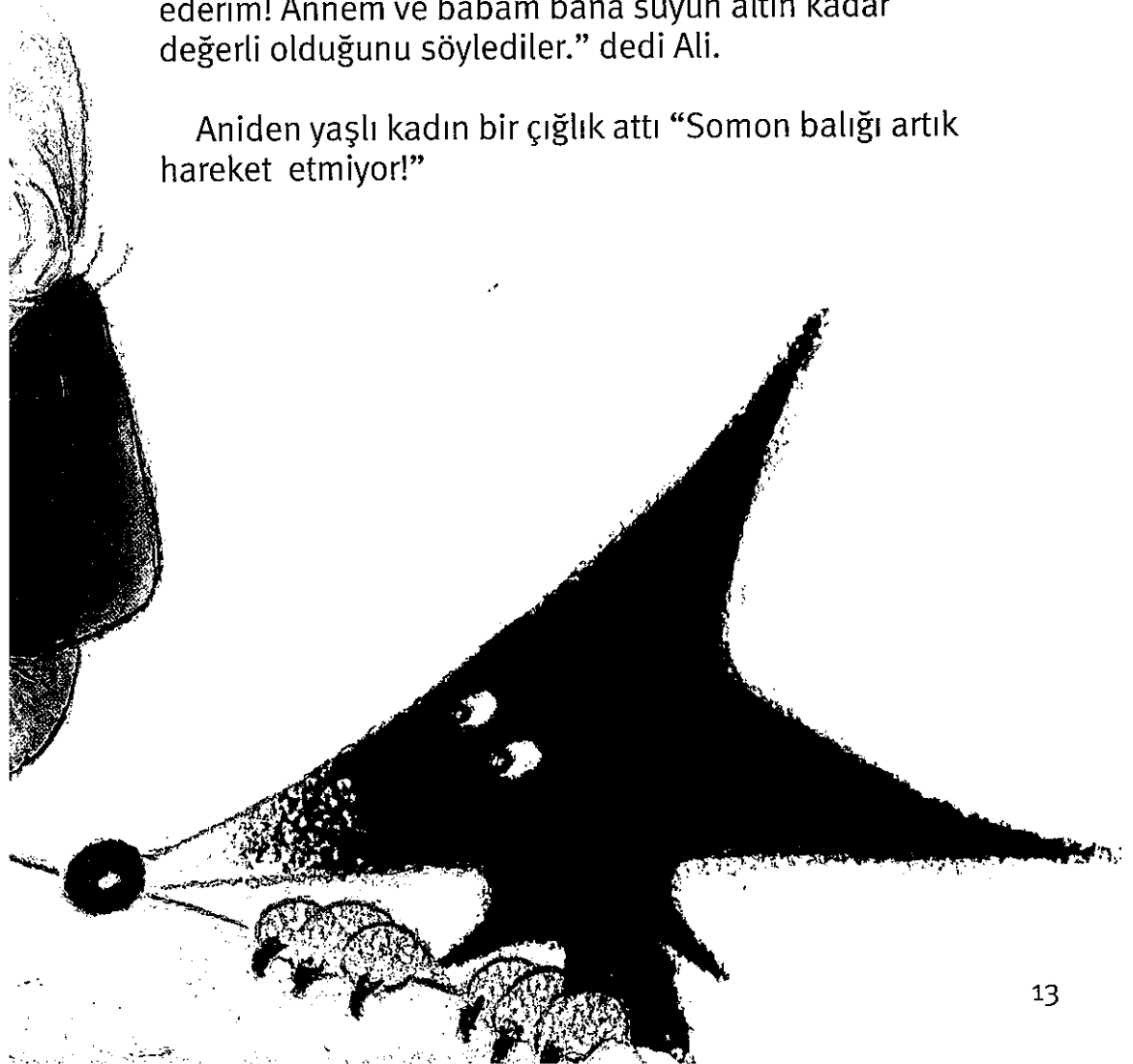

Yaşlı kadın kovayı aldı, diğerleri de onu takip etti. Yağmur durmuştu! Bulutlar kayboluyor, ay çıkıyordu. Hep birlikte mutfağa gittiler. Yaşlı kadın tencereyi suyla doldurdu.

“Tencereye çok fazla su koymayacağım. Sadece gerektiği kadar... Çünkü su çok değerli.”

“Bu doğru... Su yapılamaz, icat da edilemez! Dişimi fırçalarken musluğun kapalı olmasına hep dikkat ederim! Annem ve babam bana suyun altın kadar değerli olduğunu söylediler.” dedi Ali.

Aniden yaşlı kadın bir çığlık attı “Somon balığı artık hareket etmiyor!”

Ali, Çitlembik ve balıkçıl gözlerini korkuyla açtılar.

“OLAMAZ!” diye bağırdı Ali.

“HAYIR!” diye çığlık attı Çitlembik.

Onlar gibi heyecanlanmamış olan balıkçıl gagasının ucuyla somon balığının yüzgecini gıdıkladı.

“Ay! Ne oluyor?” diye sordu somon balığı. “Karnım çok ağrıyor.”

Tak! Tak! Tak! Ne oluyor? Birisi kapıyı çalıyor! Yaşlı kadın irkildi. Yanıp sönen turuncu ve mavi ışıklar pencereden içeri girdi. Arabanın tepesinde yanıp sönen ışıklar içeriye aydınlatıyordu. Yaşlı kadın kapıyı açtı. Beyazlar giymiş üç adam mutfığa girdi. Adamlardan biri kibar bir ifade takınmıştı. Gözlüklü, kocaman botlar giymiş bir adamdı.

– İyi akşamlar! Biz bu çevredeki su kalitesinden sorumluyuz. Sizi uyarmak üzere buradayız. Dereye zehirli bir madde karışmış. Bu madde sizin suyunuzu da kirletmiş olabilir! Suyu içerseniz karın ağrısı yapabilir.

“Demek bu yüzden somon balığı hasta! Çabuk gelin!” dedi Ali.

Ali adamlardan birini kolundan çekerek somon balığının yanına getirdi. Adam yere eğilerek Ali'ye baktı.

“Somon balığını buraya sen mi getirdin?” diye sordu adam.

– Evet efendim...

– Galiba onun hayatını kurtardın evlat...

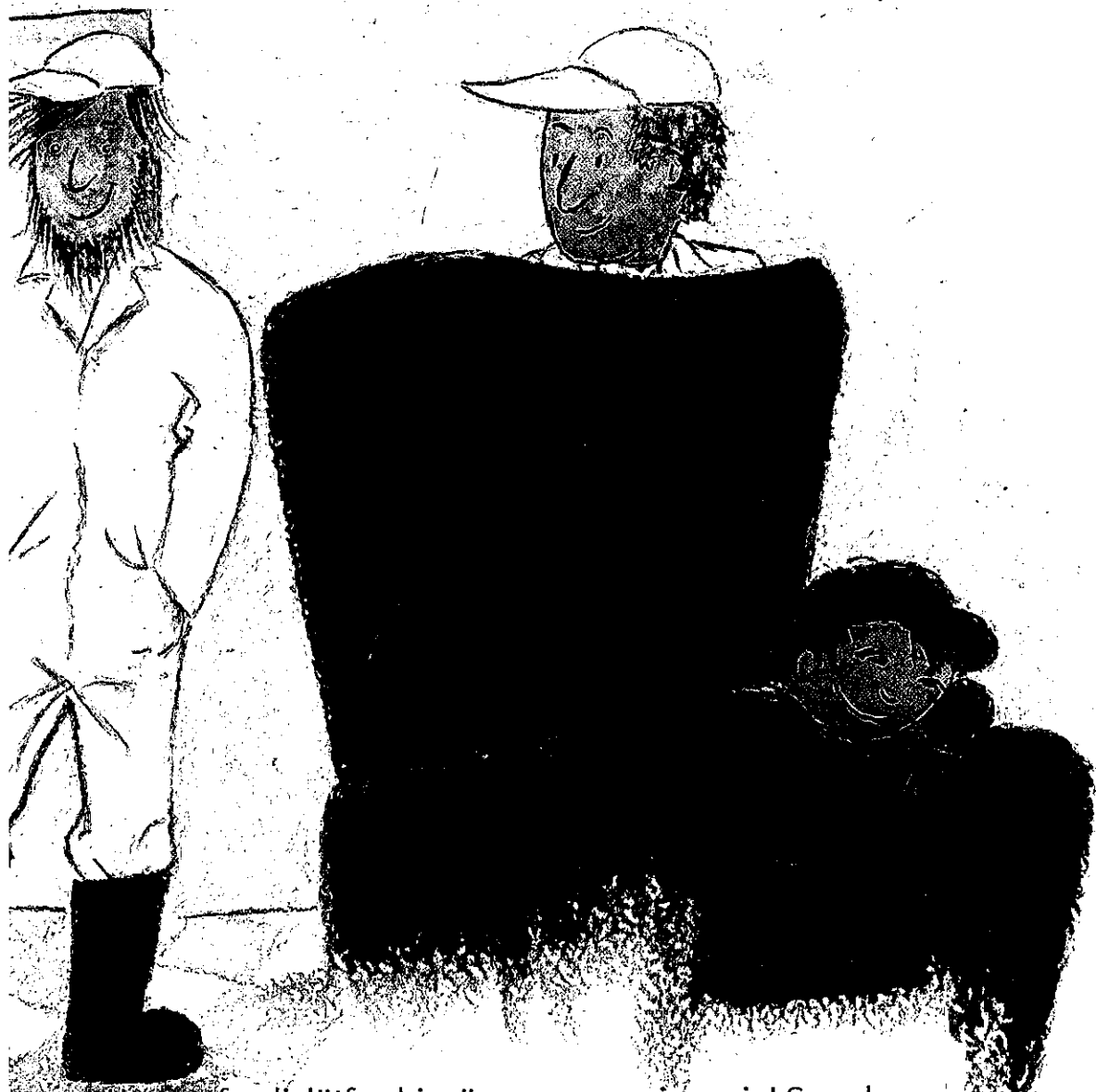

Somon balığı gözlerini adama çevirdi.

– Orada başka somon balıkları da var...Uzakta...
Ahhhh!...Derede... Genellikle çocukların
yüzdükleri yerde... Kırmızı Pınar'da.

Adam tekrar ayağa kalktı. Gayet kararlı
gözüküyordu. Hemen talimatlar vermeye başladı.

– Hanımefendi, lütfen bir süre suyunuzu içmeyin! Suyu hemen kontrol etmemiz gerekiyor! Bir önlem olarak!

Sonra yanındaki adamlardan birine dönüp;

– Arabada biraz temiz su var! Somon balığını bu suyun içine koyalım! Buraya da birkaç litre temiz su bırakalım! Sen de Kırmızı Pınar'a git! Nehirdeki diğer somon balıklarını da kurtarmak gerekiyor!

Sonra adam teşekkür etmek üzere Ali'ye bakındı.

“Şşttt! Ali uyuya kalmış” diye fısıldadı yaşlı kadın.

Güneş doğuyordu. Ali uyanmıştı. Mutluydu. Gece kurtarmış olduğu somon balığı şimdi daha iyiydi. Diğer somon balıkları da kurtarılmıştı. Civarda yaşayan insanlar dereyi temizlemeye başlamışlardı bile. Ali onlara doğru yürüdü.

“Derede ne zaman tekrar yüzebiliriz?” diye sordu.

“Sabretmelisin, oğlum!” dedi adam. “Henüz değil! Suyu temizlemek ve arıtmak gerekiyor! Kolay bir iş değil. Biraz zaman alacak! Çabucak eskisi gibi olsun istiyorsun değil mi? Ancak bize yardım edersen...”

“Yardım etmek mi?” diye atıldı Ali.

“Biraz acıktım galiba!” dedi adam gülümseyerek.

Ali adamın ne demek istediğini anladı. Köydeki bakkala koştu. Yirmi tane sandviç, yirmi tane de meyve suyu aldı: “Derenin kıyısında çalışanlar için! Ben de onlara yardım ediyorum!” dedi gururla.

Çitlembik tepeden köye bakıyordu. Buradan Ali'yi görebiliyordu. Kolları sandviç ve meyve suları ile dolu olan arkadaşı dereye doğru koşuyordu. Bu kadar yükü taşımak hiç de kolay değildi. Çitlembik, Ali gibi bir arkadaşı olduğu için gurur duyuyordu. Eğer o olmasaydı tüm somon balıkları... Çitlembik bunu düşünmek bile istemiyordu. Tilki Çitlembik yavaş yavaş gözlerini kapadı. "Sağol Ali. Bizi kurtardın" diye geçirdi içinden.

Gökyüzü pırl pırlıdı. Balıkçıl, herkesten uzakta, derenin kenarında kocaman gagasıyla somon balığının yüzgeçlerini gıdıklıyordu. Somon balığının kahkahaları nehre neşe saçıyordu

"Ha-ha ha! Yeter artık! Gıdıklanıyorum!"

**TÜRK SANAYİCİLERİ VE
İŞADAMLARI DERNEĞİ**

Meşrutiyet Caddesi, No. 46 34420 Tepebaşı/İstanbul
Telefon: (0212) 249 07 23 • Telefax: (0212) 249 13 50